

2. Quid de futuris naturaliter, sed tamen impedibilitate, eod. n. 4 et sequentibus. 145
3. Futura, quæ ex causis liberis, divina, vel creata pendent non posse in ipsis causis ab intellectu creato, et certo cognosci, de fide est, *ibid.*, n. 13. 149
- Conjecturaliter tamen nonnulla cognosci possunt a num. 22. 152
4. Futura eadem nec directe, et in seipsis posse Angelos naturaliter scire etiam de fide est, lib. 2, cap. 10, num. 2 et 3. 153
- Cur id nequeant? a num. 4. 153
- Nullam dari rationem a priori quidam putant, n. 6, vera ratio a num. 8. 154
5. Futura cur non videant Angeli, sicut præsentia, cum utrorumque sint species eadem variæ opinionones ponuntur, et refutantur, lib. 2, cap. 11, an. 2. 157
- Vera statuitur a num. 14. 162
6. An saltem supernaturaliter extra visionem possint Angeli futura in seipsis præscire, *ibid.*, num. 10. 160
7. Futurorum certa cognitio in seipsis est propria Dei, *ibid.*, a num. 8, et cap. 11, num. 17. 159 et 163
8. Futura aliqua contingentia vident Angeli in Verbo, lib. 6, cap. 5, num. 12. 162
9. Circa cognitionem futurorum errare non possent Angeli, nisi jam peccatores, lib. 7, cap. 4, num. 11. 162

G

GABRIEL.

1. Gabriel sitne ex Angelis assistentibus, lib. 6, cap. 10, num. 30. 694
2. Gabrielem Incarnationis nuntium fuisse supremum, vel ex supremis Seraphinis, *ibid.*, num. 46, probabilius fuisse Archangelum ex secundo ordine ab infimo, *ibid.* 699
3. Gabriel fuit immediate illuminatus a Deo de sua legatione ad Virginem, ignota etiam superioribus Angelis, ex Bernardo, lib. 6, cap. 15, num. 16. 731
4. Gabriel illuminavit virginem Mariam visibiliter, Zachariam et Danielem, lib. 6, cap. 16, n. 5. 738
- Fuit custos Deiparæ virginis, cap. 18, num. 10. 759

GAUDIUM.

1. Vide BEATITUDO, a num. 10. Vide etiam CHRISTUS, num. 4, et DÆMON, num. 16. 417

GENERATIO.

1. Generatio unius est corruptio alterius, quomodo intelligendum? lib. 4, cap. 16, num. 6. 487
2. Generare, an et quomodo queant Angeli, lib. 4, cap. 38, a num. 9. 155

GIGANTES, vide DÆMONES, num. 32.

GLORIA, vide BEATITUDO.

GRATIA.

1. Gratia alia entitative supernaturalis, alia extrinsece solum, utpote ad finem supernaturalem ordinata, lib. 5, cap. 1, num. 2. 566
2. Neutra est necessaria Angelis ad finem naturalem consequendum, *ibid.*, a num. 3. 566
- Supernaturalis tamen gratia ad finem supernaturalem assequendum requiritur, *ibid.*, a num. 8. 568
3. Gratiam non fuisse datam Angelis in primo instanti dixerunt aliqui, lib. 5, cap. 4, num. 1 et 2. 578
- Probabilius oppositum a num. 3. 573
4. Datae sunt etiam virtutes gratiæ comites, donaque Spiritus sancti, saltem quoad habitum, *ibid.*, a num. 10. 581

5. Gratiae, ac cæterarum virtutum habitus, an dati sint, præeunte in Angelis propria dispositione. Opinio negans, lib. 5, cap. 8, num. 3. 605
- Verior affirmans, *ibid.*, a num. 4. 606
6. Primus actus gratiæ non fuit in Angelis ab habitu elicitus, eodem cap. 8, n. 2 et cap. 9, n. 1. 605 et 607
- Sed ex actuali auxilio non solum cooperante, sed etiam excitante, eod. cap. 9, a num. 2. 607
7. Primam gratiam mereri non potuerunt Angeli, nisi de congruo, *ibid.*, num. 12. 610
8. Gratiam inæqualem receperunt Angeli in primo instanti creationis, lib. 5, cap. 10, num. 1 et 2. 611
- Eamque juxta inæqualitatem suorum naturalium, *ibid.*, num. 3. 611
- Quod est solum probabile, a num. 7. 613
- Non est tamen data juxta inæqualitatem bonorum actuum naturalium, *ibid.*, a num. 9. 613
9. Gratiam etiam efficacem contulit Deus omnibus Angelis in primo instanti, *ib.*, num. 17. 616
10. Gratia ad perseverandum est Angelis necessaria, lib. 5, cap. 12, num. 7. 626
11. Gratiam excitantem et comitantem receperunt Angeli sancti in secundo instanti, non vero mali, num. 18. 629
12. Gratia viatoris aliquando intensior, quam comprehensoris, lib. 6, cap. 1, num. 13. 637
13. Gratia habitualis non determinat voluntatem ad bonum, lib. 7, cap. 3, num. 19. 808
- Quid de gratia actuali hac in parte? *ib.* 808
14. Gratiam sanctificantem, seu ejus actus evidenter in se potest Angelus experiri, non tamen quidditative videre, lib. 2, cap. 29, num. 57. 301
- Vide etiam verbo AUXILIUM.

H

HABITUS.

1. Habitus acquisitos in Angelis non dari, qui velint, lib. 3, cap. 12, num. 1 et 2. 416
- Oppositum verum, a num. 3. 417
2. Habitus duplici ex capite potest non generari in potentia, *ib.*, num. 4. 417
3. Habitus pravus ubi generari potest, bonus etiam generari poterit, num. 6. 418
4. Habitus virtutum, quæ sunt ad alterum, generantur in Angelo, num. 7 et 8. 418
- Quid de habitibus virtutum erga se? num. 9. 419
5. Habitus scientialem Angelis congenitum, qualem fingat Henricus, lib. 2, cap. 3, num. 3. 84
- Refellitur, num. 26 et cap. 13, num. 2. 93 et 171
6. Habitus naturaliter emanantes ab essentia, vel intellectu Angelorum fictitii, lib. 2, cap. 38, n. 2. 360
- Imo nec ab auctore naturæ tales habitus habent inditos, num. 3 et 4. 361
7. Habitus acquisitos circa objecta evidenter cognita Angeli non habent, eodem cap. 38, a num. 8. 362
- Secus circa ea, quæ probabiliter, et per conjecturas cognoscunt, a num. 12. 363
8. Habitus necessitans voluntatem ad male operandum est impossibilis, lib. 8, cap. 10, a num. 3. 997
9. Habitus malus non minuit intrinsece potestatem voluntatis, *ib.*, num. 3 et num. 5. 997
10. Habitus determinans voluntatem ad malum in communi est impossibilis, *ib.*, num. 4. 998
11. Ab habitu infuso non fuit elicitus primus actus gratiæ in Angelis, lib. 5, cap. 8, num. 2 et cap. 9, num. 1. 603 et 607

HÆRESIS.

1. Hæresis an dari possit in Angelis, vide INFIDELITAS.
2. Hæresis pure mentalis est per se occulta respectu cujuscumque alterius intellectus creati, lib. 2, c. 25, num. 12. 234

HIERARCHIA.

1. Hierarchiæ nomen quibus accommodetur, quid, et quotuplex sit? lib. 1, cap. 13, num. 1. 52
2. Hierarchiæ differunt inter se genere subalterno, *ibidem* num. 8. 55
3. Hæc differentia generica inter Hierarchias, unde colligatur, *ib.*, a num. 10. 55
4. Hierarchia quo pacto inveniat etiam in demonibus, lib. 1, cap. 14, num. 8 et lib. 8, cap. ultimo a num. 1. 60 et 1088
5. Hierarchiæ an post diem Judicii cessabunt, *ibid.*, num. 10. 1091
6. Vide CHORUS. Vide etiam ILLUMINATIO, a num. 15.

HOMO.

1. Homo fortasse nullus, præter beatam Virginem, supremis Angelis in beatitudine æquiparatur, lib. 6, cap. 4, num. 16. 647
2. Hominis primi lapsum viderunt Angeli in Verbo, lib. 6, cap. 5, num. 7. 652
3. Homo in primo instanti usus rationis non potest peccare, lib. 7, cap. 20, num. 61. 952
4. Homines peccantes cur Deus non deseruit, sicut Angelos, lib. 8, cap. 1, num. 22. 964
5. Hominum illuminatio per Angelos, vide ILLUMINATIO, a num. 16.
6. Inter homines et Angelos locutio, vide LOCUTIO, a num. 22.
7. Hominum custodia, vide CUSTODIA.
8. Hominum tentatio, vide TENTATIO.

I

IGNIS.

1. Ignem inferni metaphoricum esse qui dicant, lib. 8, cap. 12, a num. 2. 1011
- Verum ac proprium esse concluditur, a num. 10 latissime. 1013
2. Ignis inferni ejusdem speciei est cum elementari, *ib.*, num. 19 et 20. 1015
- Non est tamen parum elementum, eod. num. 20. 1016
- Nec illuminat, sed torquet, num. 32 et 33. 1019
3. Ignis inferni non torquet per solam imaginariam, et falsam apprehensionem, lib. 8, c. 13, n. 2. 1022
- Nec per solam actionem intentionalem, *ib.*, a n. 5. 1023
- Sed per realem, et physicam efficientiam, a n. 19. 1028
4. Ignis quomodo agere realiter possit in purum spiritum, *ib.*, num. 30. 1032
5. Ignis alligat sibi dæmones, etiam effective, atque intra se continet, lib. 8, cap. 14, a num. 9. 1036
- Non solum alligando cruciat, a num. 12. 1037
- Sed qualitatem realem imprimendo spiritibus damnatis, num. 25. 1041
- Non tamen imprimat calorem sensibilem, n. 28. 1042
6. Ignis causare nequit in dæmone dolorem sensibilem, num. 32. 1043
- Nec qualem in voluntate patitur anima conjuncta, quando corpus crematur, *ib.*, a num. 33. 1044
7. Ignis in spiritibus producit obedientialiter qualitatem spiritualem doloriferam, *ibid.*, a num. 44. 1047

8. Ignis quo pacto torqueat dæmones apud nos versantes, lib. 8, cap. 16, a num. 32. 1063
9. Vide etiam ANIMA, a num. 6.

IGNORANTIA.

1. Ignorantia, vel aliquis alius defectus an necessario præcedat in intellectu, ut in voluntate detur peccatum, lib. 7, cap. 4, a principio. 809
- Vide INTELLECTUS, a num. 19.
2. Omnis peccans est ignorans ex Aristotele, quo modo intelligendum, lib. 7, cap. 6, a num. 24. 822
3. Ignorantia in dæmonibus multiplex invenitur, l. 8, cap. 6, num. 1. 978
4. Ex ignorantia non peccarunt Angeli, lib. 7, cap. 7, num. 1. 841
- Sed ex aliqua inconsideratione, a num. 4.

ILLAPSUS.

1. Illapsus unius substantiæ in aliam quid sit, et quotuplex? lib. 2, cap. 5, num. 13 et 14. 118
2. Illapsus quid addat supra intimam existentiam duorum inter se, lib. 4, cap. 9, num. 5. 459
3. Illapsus proprium Angelus in Angelum non vendicat, lib. 2, cap. 5, num. 15. 118
4. Inter spirituales substantias solus Deus illabatur in alias, *ibid.*, num. 14 et 17. 118 et 119

ILLUMINATIO.

1. Illuminatio communis est Angelorum superiorum ad inferiores, lib. 6, cap. 11, num. 2. 700
- Id præstare per scientiam a DEO immediate acceptam proprium est Angelorum assistentium, *ibid.* 700
2. Illuminationem prædictam negavit Durandus, *ib.*, num. 3. 700
- Refutatur late, a num. 4. 700
3. Illuminare, purgare, et perficere apud Dionysium est unica actio sub triplici habitudine, lib. 6, c. 11, num. 9. 702
4. Hæc illuminatio in Angelis est veluti species locutionis, cap. 12, num. 1 et 2. 702
- In pura natura non daretur, quamvis daretur locutio, *ibid.* 702
5. Illuminatio quam differentiam superaddat locutioni? Ea de re varia placita expenduntur latissime a num. 3. 703
- Vera resolutio, a num. 16. 707
6. Illuminationis materia debet esse vera, et ignota illuminatio, eodem num. 16. 707
- Hæc materiæ sunt præcipue veritates contingenter futuræ, ex præsentibus solæ cordis cogitationes, et ex præteritis eæ, quæ dum præsentibus essent, non cognovit Angelus illuminatus, *ibid.*, num. 17. 708
7. Ad illuminationem angelicam pertinet etiam, ut certum judicium veritatis in illuminato causetur, *ibid.*, num. 18, et ut tam veritas, quam judicium supernaturalia sint, saltem quoad modum, *ibid.*, num. 19. 709
- Vide etiam eodem lib., cap. 14, num. 8. 721
8. Illuminationis descriptio germana ex dictis concluditur, eod. cap. 12, num. 23. 710
9. Per illuminationem nullum effectum causari in illuminato qui sentiant, lib. 6, cap. 13, a n. 2. 711
- Rejiciuntur, *ibid.*, a num. 4. 711
- Quid in eo causetur, variæ sententiæ referuntur, ac refelluntur, *ibid.*, latissime a num. 6. 712
- Concluditur causari in illuminato speciem illius actus, quem per suam locutionem illuminans manifestat,

- ac etiam rem cognoscit, de qua illuminat, *ibid.*, a num. 24. 717
10. De quibus possit superior Angelus illuminare inferiorem? *lib. 6, cap. 14, a num. 4.* 719
11. Cur Christus Dominus illuminare posset homines per scientiam beatam immediate, non sic vero Angelus superior inferiorem, *eod. c. 14, num. 7.* 721
12. Illuminari nequit Angelus de his quæ formaliter in Verbo videt, *ibid.*, a num. 13. 722
Secus de his, quæ videt causaliter, num. 18. 724
13. Ex vi illuminationis cognoscitur in se conceptus illuminantis, res autem ipsa representata attingitur tanquam in attestante, *ibid.*, num. 24. 726
Potest tamen illuminatus tunc directe rem attingere per propriam speciem, si forte congenitum habeat, num. 26. 726
14. Illuminationum omnium prima origo Deus ipse est immediate, vel mediate, *l. 6, cap. 15, n. 1.* 727
Illuminantur præterea omnes Angeli etiam a Christo, ut a suo capite, *ibid.* 727
15. Omnes Angeli primæ Hierarchiæ immediate a Deo ordinariè illuminantur, *lib. 6, cap. 15, num. 5.* 728
Deinde quo Angeli sunt inferiores in specie, Choro, vel Hierarchia, eo mediatus illuminantur. Extraordinariè tamen contingere potest, ut aliquo ex his modis inferior, vel æqualis Angelus, aut solus, aut certe immediatus illuminetur, *eodem cap. 15, a num. 6.* 728
- Rarissime tamen Deus, ac per miraculum, etiam tunc per Angelum inferiorem, illuminabit superiorem, a num. 22 et num. 29 et 30. 733 et 735
16. Illuminari ab Angelis homines viatores de fide est, *lib. 6, cap. 16, a num. 2.* 737
17. Illuminatio hominum aliquando sensibilis est, *ibid.*, num. 5 et 6. 738
Aliquando interna, num. 7. 738
18. Angelus illuminat hominem invisibiliter imprimendo per se phantasmata, sed movendo spiritus subjectantes phantasmata, sicque excitando phantasmata, et consequenter intellectum ad operandum, *ibid.*, a num. 10. 739
- IMMENSITAS.
1. Immensitas Angelis non convenit, *lib. 1, cap. 8, num. 6.* 36
- IMMORTALITAS.
1. Immortalitas, vide paulo infra INCORRUPIBILITAS.
- IMMUTABILITAS.
1. Immutabiles quomodo sint Angeli quoad esse, *lib. 1, cap. 8, num. 7.* 36
Quoad actus vero intellectus, et voluntatis, *lib. 3, cap. 10.* 403
- IMPATIENTIA.
1. Impatentia, vide INVIDIA, num. 4.
- IMPECCABILITAS.
1. Impeccabilitas, vide PECCABILITAS.
- IMPERIUM.
1. Imperii actus ex parte intellectus non distinguitur ab actu iudicii, *lib. 7, cap. 6, a num. 3.* 826
2. Imperium non potest a voluntate immediate fieri in intellectu contra Aureolum, *ibid.*, num. 8. 828
- IMPOSSIBILE.
1. Circa impossibilia simpliciter dari potest simplex

- affectus, seu velleitas, *lib. 7, cap. 12, a num. 13 et num. 25 ac 26.* 875 et 878
2. Impossibile per accidens terminare potest affectum aliquo modo efficacem, sed tamen conditionatum, num. 25. 878
3. Impossibile simpliciter, sive ut medium ad finem, sive ut finis appeti potest illo simplici affectu, n. 18 et 19. 876

IMPUGNATIO.

1. Impugnatio, vide verbo DEMONES, a num. 28 et verbo TENTATIO, per totum.

IMPULSUS.

1. Impulsus etiam spiritualis datur, si mobile sit spirituale, *lib. 4, cap. 28, num. 6.* 524
2. Impulsum ab Angelo imprimi ad movendum non oportet, quando Angelus immediatus est mobili, *lib. 4, cap. 31, num. 6.* 532
Potest tamen imprimere, si velit, num. 7 et 8. 533
3. Ad movendum absque impulsu necessaria est prædicta immediatio, non solum initio, sed etiam in toto progressu motus, *eod. cap. 31, n. 2 et 3.* 531
4. An revera Angelus causare possit impulsum aliquem, *ibid.*, a num. 10. 533
5. Absque impulsu potest Angelus lapidem descendente detinere, si ei propinquus fiat, *eod. c. 31, num. 8.* 533

INADVERTENTIA.

1. Inadvertentia, seu inconsideratio, vide IGNORANTIA.

INCARNATIO.

1. Incarnatio, vide UNIO HYPOSTATICA.
Vide etiam supra verbo COGNITIO DE SUPERNATURALIBUS, num. 8.

INCLINATIO.

1. Inclinatio naturalis, etiam elicita, major est erga Deum, quam erga nos ipsos, vide verbo DILECTIO, num. 6.
2. Inclinatio naturalis ad delectabile contra rationem, an detur in Angelo, *lib. 7, cap. 2, a num. 12.* 799
Vide etiam verbo DEMON, a num. 4.

INCORRUPBILE, SEU IMMORTALE.

1. Incorruptibilitas duplex, *lib. 1, cap. 9, num. 1 et cap. 10, num. 2, 3 et 9.* 37 et 40
Aliqua earum competit Angelis, *eod. c. 9, a n. 2.* 37
2. Incorruptibilitate sua possunt Angeli a Deo privari, *ibid.*, num. 5. 38
3. Non tamen fieri possunt ab intrinseco corruptibiles, num. 6. 38
Imo incorruptibilitas est Angelis connaturalis, *ibid.*, a num. 7. 39
Oppositum senserunt aliqui, *lib. 1, c. 10, n. 1.* 40
Eorum rationibus satisfiit, a num. 2. 40
3. Incorruptibilitas Angelis, et cœli differunt, *lib. 1, cap. 9, num. 4.* 38

INDISTANTIA.

1. Indistantia inter Angelum et corpus salvari potest citra unionem intermediam, vide PRESENTIA.

INDIVIDUUM.

1. Individua ejusdem speciei inæqualis perfectionis dantur, *lib. 1, cap. 14, num. 5.* 61

2. Individua ejusdem speciei multiplicari in materialibus solum falsum est, *lib. 1, cap. 15, n. 4.* 68
3. Individuorum intra eandem speciem multiplicatio, si non est possibilis de potentia ordinaria, non est etiam de potentia absoluta, *ibid.*, num. 8 et 9. 70
4. Individuorum ejusdem speciei multiplicationem requiri tantum, propter ipsius speciei conservationem, verum non est universum, *lib. 1, cap. 15, num. 18.* 74

INDIVISIBILIS.

1. Indivisible, ut Angelus, vel punctum moveri potest continue ex parte spatii, *l. 4, c. 20, n. 12.* 503

INFANS.

1. Infans, vide CUSTODIA ANGELORUM, num. 4.

INFERNUS.

1. Infernum locum subterraneum poenarum, qui negarint, *lib. 8, cap. 16, num. 1.* 1054
De fide constat dari, et late ostenditur, *ibid.*, a num. 2.
2. In inferno varia sunt receptacula poenalia, *ibid.*, num. 3 et 19. 1055 et 1060
- Eorum unum damnatis deputatum, num. 11. 1057
- An intra illud semper torqueatur idem damnatus, num. 13. 1058
3. Inferni locus est circū terræ centrum, num. 14. 1058
De eo errores varii, *ibid.* 1058
4. Ad infernum demones omnes damnati sunt, *lib. 8, cap. 16, a num. 22.* 1061
- Imo de facto aliqui semper ibi torquentur, a num. 25. 1061
Vide etiam DEMONES, a num. 17, FLETUS, IGNIS. 1061

INFIDELITAS.

1. Per infidelitatem Lucifer non peccavit, *lib. 7, c. 15, num. 36.* 908
Imo nec positiva infidelitate peccare potuisse, probabilius, a num. 38. 908
Idque licet non haberet evidentiam in attestante, nisi forte ex magna superbia, num. 40 et 41. 909
2. Omittendo tamen potest Angelus contra fidem peccare, etiam posita prædicta evidentia, num. 42. 909
- De facto tamen verius est, neque omittendo peccasse Luciferum, num. 43. 910

INSTANS.

1. Instantia nostri temporis immediata non dantur, quamvis admittatur, posse Angelum mutari de loco ad locum distantem sine medio, *lib. 4, cap. 19, num. 6.* 496
2. Instantia immediata in Angelis quando dantur, quomodo respondeant nostræ durationi, *l. 4, c. 21, num. 12.* 506
3. Instantia angelica nostro tempore correspondentia possunt infinitum breviori correspondere, *lib. 4, cap. 24, num. 10.* 515
4. Instantia angelica tot sunt, quot durationes intrinsecæ actuum in Angelis, *l. 5, cap. 11, num. 14.* 621
5. Unum instans angelicum potest coexistere non solum nostri temporis instanti, sed etiam temporis ipsi, ac etiam discreto tempore Angelorum, *ibid.* 621
6. Instantia, sive morulæ Angelorum tres tantum fuere a creatione usque ad terminum viæ, *lib. 6, cap. 3, per totum, ubi variæ sententiæ refelluntur specialim, a num. 5.* 640
- Quotæ nostri temporis durationis responderint, *lib. 3, cap. 11, num. 5 et lib. 6, cap. 3, a n. 7.* 618 et 642
7. In primo instanti, quæ dona gratiæ receperint a Deo Angeli? *lib. 5, cap. 4, a num. 3.* 579

- Quos actus liberos, et supernaturales exercuerint? *cap. 7, a num. 3.* 602
- Et specialiter de habitu, et actu fidei, *cap. 5, a num. 11.* 587
8. In primo instanti Angeli meruerunt primam gloriam, *lib. 5, cap. 9, a num. 6.* 608
Idque de condigno, num. 11. 610
- Primam vero gratiam non nisi de congruo, num. 12.
9. In primo instanti nullus Angelus præscivit suum casum, vel perseverantiam, *eod. lib. 5, cap. 11, num. 1.* 616
10. Primum instans Angelorum per coexistentiam ad nostrum tempus duravit, *lib. 7, c. 21, a n. 3.* 954
Id tempus quantum fuerit? a num. 11. 956
11. Secundum instans, seu mora viæ sanctorum Angelorum non correspondit instanti solum nostri temporis, *lib. 5, cap. 12, a num. 11.* 627
Sed tamen brevissimo tempore, *lib. 8, c. 1, n. 21.* 964
12. In eo secundo instanti Angelos sanctos non meruisse qui putent, *lib. 5, cap. 11, num. 3.* 617
Oppositum verum est, a num. 6. 618
Id meritum fuit ad novum augmentum gratiæ, et gloriæ, num. 13. 621
- Constitutum non uno, sed variis actibus, quos in primo instanti non exercuerant, *eodem cap. 11, a num. 15.* 622
13. Prædictum instans dicitur secundum, non solum respectu Angelorum qui ceciderunt, sed etiam respectu propriæ mensuræ ipsorum qui meruerunt, *ibid.*, num. 14. 621
14. In eo ipso secundo instanti Angeli, nec ex natura rei, nec ex præcepto aliquo tenebantur sua opera in finem super naturalem dirigere, *lib. 7, cap. 10, num. 16.* 861
15. In malis quoque Angelis initium, via, ac terminus tribus morulis fuere completa, *lib. 8, c. 3, n. 2.* 971
16. Tertia morula in utrisque Angelis, cur vocetur instans, cum sit æterna duratio in posterum? num. 3. 971
17. Illæ tres morulæ, sive instantia responderunt alicui tempore nostro, *eod. cap. 3, num. 4.* 971
- An in omnibus malis Angelis fuerint prædictæ morulæ æquales, per correspondentiam ad nostrum tempus? num. 5. 971
- An etiam fuerint uniuscujusque Angeli morulæ inter se æquales? num. 6. 972
18. In eadem mora contingit primum malorum Angelorum peccatum, *lib. 7, cap. 18, num. 21.* 928
Atque per correspondentiam ad unum solum instans nostri temporis, num. 23. 929
19. Hoc instans peccati Angelorum non fuit ipsum creationis eorum, *lib. 7, cap. 19, a num. 3.* 932
Esse potuisse putant multi, *cap. 20, a num. 2.* 934
Alii negant, num. 9. 936
Horum rationes acerrate expenduntur, a n. 10. 936
Concluditur potuisse absolute, num. 47. 947
Non tamen de ordinaria Dei providentia, num. 28, 54, 55. 942 et 950
- Quid de hac ipsa controversia, si Angeli creati fuissent in pura natura? *lib. 3, cap. 9, a num. 17.* 401
20. In secunda morula an quisque malus Angelus habuerit successionem operationum? *lib. 8, cap. 3, num. 3.* 971

INTELLECTUS, INTELLECTIO, VEL INTELLIGERE.

1. Intelligendi potentia, actus, et substantia inter se realiter distinguuntur in Angelis, *lib. 2, cap. 1, per totum.* 77

2. Hæc potentia in Angelo unica tantum est, eodem cap., num. 13. 82

3. Intellectus possibilis unde ita vocetur, et quomodo in Angelum quadret? *ibid.*, num. 14. 82

4. Intellectus pure agens in Angelis non datur, *ibid.*, num. 16. 83

Nec etiam cui innatas species illuminet, num. 17. 83

5. Intellectus angelici objectum, vide *OBJECTUM*, n. 2.

6. Intellectus angelicus specie differt ab humano, lib. 2, cap. 2, num. 15 et seqq. 88

7. Intellectus angelici quomodo inter se diversificentur specificè ex objecto formali, *ibid.*, a n. 22. 91

8. Intellectus angelicus nude sumptus non est sufficiens ad intelligenda omnia alia objecta ab ipso, lib. 2, cap. 3, num. 10 et 11. 97

Nec per solam substantiam, cui inhæret, a n. 12. 98

Nec per ipsamet objecta vice speciei, esto ab eis non distet, a num. 17. 99

Sed per species vice objectorum extra se directe cognoscendorum, num. 23. 102

Ad se vero intuitive recognoscendum utitur Angelus sua substantia immediate, l. 1, c. 4, a n. 9. 107

9. Intellectus humani operatio triplex, lib. 2, cap. 31, num. 2. 310

Quænam illarum in Angelis reperiatur? n. 3. 310

10. Intellectus humanus immediate a dæmone immutari non potest, lib. 2, cap. 25, num. 9. 233

11. Intellectus virtutes naturales ab ipso intellectu non distinguuntur in Angelis, lib. 2, c. 38, n. 11. 363

12. Intellectum angelicum apprehendere, seu judicare immobiliter qui velint, vide *VOLUNTAS*, num. 10.

13. De ratione intellectionis est, ut per quamdam assimilationem intra mentem fiat, l. 2, c. 3, n. 7. 95

14. Ad intellectionem supponitur intellectus, prius saltem natura, in actu primo constitutus, n. 8. 96

Ad illam semper objectum modo aliquo concurrît, num. 9. 96

15. Intelligere nemo valet per actum a se non productum, lib. 2, cap. 26, num. 26. 243

16. Intellectus cogitationes, vide *COGITATIO*, a num. 5.

17. Intelligendi actus angelicus productivus est ad extra speciei in audiente, l. 2, c. 27, n. 38. 255

18. Intellectus, vide *ACTUS*, *COGNITIO*, *SPECIES*.

19. In intellectu speculativo an necessario præcedat defectus, ut voluntas peccet, lib. 8, c. 4, a n. 1. 972

20. Intellectus an fortius consideret turpe, quam honestum, cum peccat voluntas? *ibid.*, cap. 5, a num. 1. 976

21. In intellectu pratico non præcedit necessario habitualis defectus, cum peccat voluntas? lib. 7, cap. 6, num. 1. 825

22. In intellectu speculativo quot defectus dari possint? lib. 7, cap. 4, num. 6. 810

Quot in pratico? cap. 6, num. 1. 825

23. In intellectu requiri solum defectum imperii practici de bono honesto, ut voluntas peccet, qui dicant, eod. cap. 6, num. 2. 825

Alii requirunt defectum iudicii practici, qui impugnantur, a num. 10. 829

Alii requirunt errorem practicum positivæ deceptionis, num. 19. 832

Oppositum verius, *ibid.* 832

24. In intellectu prærequiritur iudicium in moralibus erroneum, ut voluntas peccet, *ibid.* a n. 32. 837

Nec alius defectus prærequiritur, *ibid.*, et n. 34. 837

25. In intellectu an, et qualem poenam contraxerint dæmones, tam quoad naturalia, quam quoad supernaturalia? lib. 8, cap. 6, a num. 1. 978

26. Intellectivum necessario conjungitur cum volitivo, et e contra, lib. 3, cap. 2, a num. 6. 85

INTENSIO.

1. Intensio actus boni occasionaliter potest esse mala, l. 7, c. 9, n. 15 et 16 et c. 10, num. 4. 851 et 858

2. Intensio non est circumstantia mutans speciem, *ibid.* 858

3. Ex sola intensione non evadit amor super omnia, eodem cap. 10, num. 21. 863

4. Intensio an cadat in visionem beatam, vide *VISIO* a num. 7.

INTENTIO.

1. Intentio est aliquid positivum per modum actus, lib. 2, cap. 22, num. 7. 213

Est duplex, num. 8. 216

Utamque necessario videt, qui actum voluntatis evidenter cognoscit, *ibid.*, num. 8 et 9. 216

INVIDIA.

1. Invidet etiam nunc homini Lucifer, lib. 7, cap. 15, num. 19. 903

2. Imo in via post superbiam, invidiam propriam commisit, num. 20. 904

Deo invidisse qui dicant? num. 21. 904

Vera sententia invidisse Christo, num. 23. 904

3. Hæc invidia, et actu, et malitia distinguitur a superbia, *ibid.* 904

4. Ab invidia non fuit distincta in Angelo peccante impatientia, *ibid.*, a num. 27. 905

Nec etiam ira, num. 30. 906

Imo nec odium virtuale Dei, et formale Christi, atque hominum, num. 31 et 32. 907

J

JUDICIUM EXTREMI DIES, vide DIES.

JUDICIUM, INTELLECTUS.

1. Judicium practicum ab speculativo particulari, et quomodo distinguatur, lib. 7, cap. 6, num. 12 et 13. 829

2. Judicium prudentiale speculativè practicum potest esse cum peccato, non vero iudicium practice practicum, *ibid.*, num. 16. 830

3. Judicii practici duplex est veritas, cognitionis scilicet, et electionis, duplexque error practicus contrarius, num. 17. 831

4. Judicii error aliquis præcurrit semper peccatum voluntatis, num. 32. 837

5. Rectitudine iudicii practici moralis, non artis, vel prudentiæ naturalis privati sunt dæmones, lib. 8, cap. 6, num. 11 et 12. 982

6. Judicialia cognitio quomodo detur in Angelis? vide *COMPOSITIO IN MENTE*.

L

LACRYMÆ.

Lacrymæ, vide *FLETUS*.

LEX.

1. In lege gratiæ quo pacto dicatur potestas diaboli ligata? lib. 7, cap. 17, a num. 7, et latius cap. 18, a num. 13. 917 et 926

2. Lex ordinaria, vide *ORDINARIA POTENTIA*.

LIBERTAS.

1. Libertatem in Angelis dari, de fide est, lib. 3, c. 2, num. 2 et late ostenditur, a num. 3. 370

2. Libertas non potest non sequi naturam intellectua- lem, *ibid.*, a num. 5. 371

3. Libertas exercitii competit Angelis, num. 9. 374

Non tollitur ex eo, quod Angelus nequeat omnem voluntatis actum suspendere, eod. lib. 3, cap. 3, num. 5. 374

4. Libertas exercitii competit Angelis, etiam in primo creationis instanti, lib. 3, cap. 9, a num. 6. 398

Ea sufficit ad meritum, lib. 6, cap. 1, num. 9. 635

5. Libertate carere Angelum in se amando, qui dicant, lib. 3, cap. 4, num. 1, qui negent, num. 2 et 3. 573

Vera sententia, carere quidem libertate suspendendi omnem actum se amandi, habere vero illam ad suspendendum quemlibet talem actum in particulari, a num. 6 et num. 16. 376

6. Carere etiam libertate ad peccandum venialiter in statu puræ naturæ, qui sentire videantur, lib. 3, cap. 8, num. 1. 393

7. Libertas specificationis in Angelis reperitur, lib. 3, cap. 2, num. 10 et cap. 7, num. 1. 373 et 387

Vide etiam *VOLUNTAS*, num. 18 et 19.

LOCUS.

1. Loco præsens potest esse Angelus, quin extra se aliquid reale causet, lib. 4, cap. 1, a num. 2 et cap. 4, a num. 6. 422 et 439

2. In loco existendi modus triplex, eod. c. 1, n. 8. 424

3. De loco Angelorum sententia Durandi temeraria proponitur, et impugnatur, *ibid.*, a num. 9. 424

4. Locus intrinsecus et extrinsecus quid? lib. 4, cap. 2, num. 1 et cap. 4, num. 1. 427 et 437

5. Locum variare potest res una, non durationem, et cur? lib. 4, cap. 3, num. 10. 436

6. Locus ejusdem Angeli, sicut et quantitatis ejusdem potest esse major, vel minor, diversa tamen ratione, eod. cap. 8, num. 12. 437

7. Interest inter rationem, propter quam, seu formalem et finalem essendi in loco, lib. 4, cap. 5, num. 9. 444

8. Rationalem formalem essendi in loco in Angelis, eorum operationem transeuntem dicunt multi, lib. 4, cap. 1, n. 1, et latius cap. 4, n. 2. 421 et 422

9. Hæc sententia impugnatur, imprimis, si intelligatur sufficere dictam operationem, esto Angelus distans sit a loco, in quo operatur, *ib.*, a n. 4. 423

Deinde impugnatur, si operatio ad præsentiam in loco necessaria dicatur, a num. 6. 423

Denique si dicatur necessaria, ut Angelus ibi esse affirmetur, num. 14 et cap. 15, num. 2. 426 et 434

10. Alii volunt applicationem virtutis operativæ ad locum, absque operatione actuali esse Angelo rationem existendi in loco, lib. 4, cap. 5, num. 1. 442

Impugnatur, a num. 2. 442

11. Rationes aliæ existendi in loco improbabilis excluduntur, eod. cap. 5, a num. 9. 445

12. Unionem realem Angeli ad corpus esse illi rationem formalem essendi in eo, tanquam in loco, expressius docuit Vasquez, lib. 4, cap. 6, a n. 1. 447

Refellitur, a num. 3. 448

13. Vera ratio formalis existendi in loco est ipsa modalis præsentia substantiæ angelicæ ad corpus aliquod, connotando coexistentiam cum ipso corpore, lib. 4, cap. 7, a principio. 452

Nec requiritur, ut locus contineat proprie locatum, sed ut terminet ipsam ejus realem præsentiam, num. 4 et 5. 453

14. In eodem loco plures Angelos esse posse negant

Thomistæ uno fundamento, variis tamen modis explicato, qui refutantur, lib. 4, cap. 9, n. 1. 458

15. Ex aliis fundamentis idem negat alii, *ib.*, n. 2. 458

Vera sententia negat de loco intrinseco, seu ubi, num. 3. 458

Affirmat vero de loco extrinseco, a num. 4. 459

16. In eodem loco simul possent esse plures Angeli, vel etiam distantes inter se, quamvis nulla corpora, vel spatia realia darentur, lib. 4, cap. 9, n. 5. 459

17. An Angeli tam boni, quam mali de facto sint aliquando simul, *ibid.*, a num. 7. 460

18. In eodem loco plures Angeli, vel in diversis existere simpliciter dicuntur, si idem spatium sit, vel diversum, esto reale sit, vel imaginarium, *ibid.*, num. 10 et 11. 461

19. Magis, vel minus in loco quousque recte usurpatur? *ibid.*, a num. 12. 461

20. Locum sibi adæquatum, seu maximum certæ magnitudinis quisque Angelus sibi vindicat naturaliter, lib. 4, cap. 10, num. 1. 462

Divinitus tamen potest poni, in quibusvis locis maximis continuis, vel distantibus, quovis modo Angelum esse in loco opinemur, num. 2. 463

21. Loci partes attiguæ non minus faciunt unum locum formaliter, quam continuæ, cum eandem prorsus distantiam a punctis fixis servent, num. 3. 463

22. Angelum posse esse naturaliter in pluribus locis dissitis inadæquatis, qui putent? num. 9. 464

Vera sententia negat a num. 10. 465

Vide etiam verbo *EUCARISTIA*, num. 5.

23. Locus Angeli non est omnino punctalis, lib. 4, cap. 11, num. 2. 467

24. Locus adæquatus Angeli definitus est certe termino intrinseco, majori, vel minori, pro ejus perfectione substantiali, adeo ut credibilis sit Angelus ita perfectus, ut ejus locus adæquatus sit totus mundus, a num. 3. 468

25. Locus Angeli actualis, minor, aut major, intra terminum maximum esse potest, esto id quidam negent, num. 5 et seqq. 468

26. Aptitudo ad locum maximum non est prohibitiva Angeli, sed juxta ipsius perfectionem substantialem, num. 8 et 9. 469

27. Locus Dei, et corporis cur semper sit maximus, qui ei potest competere, non sic locus Angeli, num. 10. 469

28. In creatione Angeli Deus determinat loci magnitudinem, non Angelus ipse, esto jam tunc sit liber ad alias electiones, num. 11. 469

29. Locus Angeli terminum parvitatis nullum habet, num. 13. 470

30. Locus maximus Angeli necessario est sphericus. Non poterit tamen Angelus in longiori diametro esse, quamvis a reliqua sphaera se colligat, num. 18 et 19. 471

31. Locum punctalem qui negent, et eorum varia fundamenta reprobanatur, eod. c. 11, a n. 20. 472

Admittendum esse probatur, a num. 22. 473

32. Angeli sibi invicem præsentis, non sunt sibi invicem locus, *ibid.*, num. 25. 473

Puncta vero, aut corpora se penetrantia maxime, *ibid.* 473

33. Ab omni loco posse se Angelum absolvere, quomodo asserendum, num. 27 et 28. 474

34. Locus creationis Angelorum, vide *CREATIO*, num. 6.

35. Locus Angeli, vide *ubi*.

36. Localis mutatio, vide *MOTUS*.

37. Localis præsentia, vide *PRÆSENTIA*.